

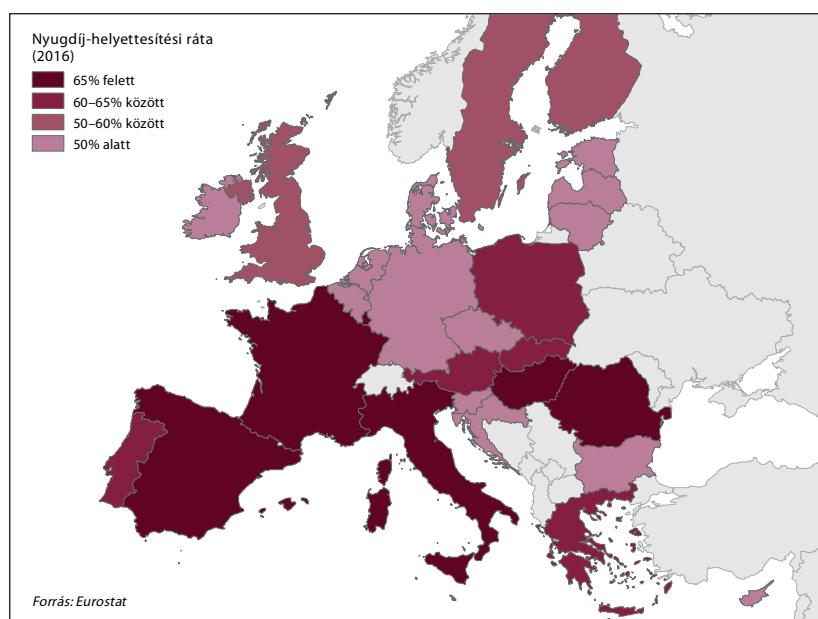
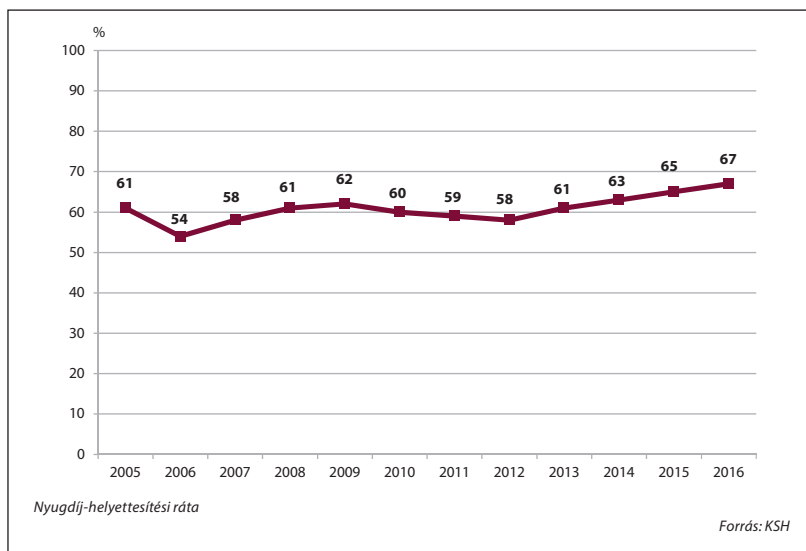
K.3.5. Nyugdíj-helyettesítési ráta

Az indikátor azt mutatja meg, hogyan aránylik a 65–74 évesek átlagnyugdíja az 50–59 évesek átlagos munkajövedelméhez a KSH reprezentatív lakossági adatgyűjtéséből származó adatai alapján, 2005-től kezdődően. Az adatok alapján 2005 és 2016 között a nyugdíjba vonulással javult az egyének jövedelmi helyzete. Az átlagnyugdíjak ebben az időszakban – a rendkívüli 2006-os év kivételével – a nyugdíj előtt álló 50–59 éves keresők átlagos munkajövedelmének 58–65%-át tették ki. A recessziós 2012-es évet követően 2013-ban a nyugdíj-helyettesítési ráta 61% volt, az állam ennyivel tudta hozzásegíteni a nyugdíjas korú népességet a korábban elért életszínvonalának megtartásához. A 2015-ös 65%-os adat a 2005-től vizsgált értékek mindegyikét meghaladja. 2016-ban az arányszám tovább nőtt, elérte a 67%-ot. Így már közel a 70%-át megkapják a magyar nyugdíjasok annak a jövedelemnek, amelyet a megelőző években kerestek. Az aktív évek során a két nem között látható különbség a nyugdíjba vonulás után is fennmaradt: a magyar férfiak helyettesítési rátája 71, míg a nőké 66%-os volt 2016-ban. Ez nemcsak Magyarországra, hanem az egész EU-ra igaz.

A helyettesítési ráta kiemelkedő növekedésének az volt az alapja, hogy az elmúlt három évben az inflációt meghaladó mértékben emelték a nyugdíjakat. Törvényileg csupán a várható inflációval kell emelni őket, hogy megőrizték vásárlóerejüket –, az inflációt azonban rendszeresen túlbecsülték, vagyis az áremelkedési ütem mérsékeltebb volt, mint gondolták. Mi több, az elmúlt három évben gyakorlatilag nem is volt infláció. 2016-ban 0,4%-os volt az infláció, a nyugdíjmelés viszont 1,6%-os, ezért tovább nőtt a nyugdíjak reálértéke. A 2017-re vonatkozó infláció 2,4% volt.

Fontos megjegyezni azonban, hogy ez az indikátor nem tartalmazza az időskorúakra fordított juttatások teljes összegét, ahogy azt is érdemes hozzátenni, hogy e réteg életszínvonalának alakulására – az állam hozzájárulása mellett – a korosztállyal kapcsolatos demográfiai tényezők és földrajzi (települési) életkörülmények is jelentős hatást gyakorolnak.

A 2016-os magyar adat meghaladta az EU28-átlagot, amely 58%. Az uniós tagállamok közül a hazai indikátor a 4. legjobb, értéke csak Luxemburgban (88%), Olaszországban (69%) és Franciaországban (68%) nagyobb. A visegrádi országokhoz képest is kedvező az indikátor magyarországi értéke, hiszen a Lengyelországra (62%), Szlovákiára (62%) és Csehországra (50%) vonatkozó adatnál is jobb.

Az indikátor 2016-ban érte el az eddigi legkedvezőbb értéket (67%), amely a legjobb érték a visegrádi országok között.